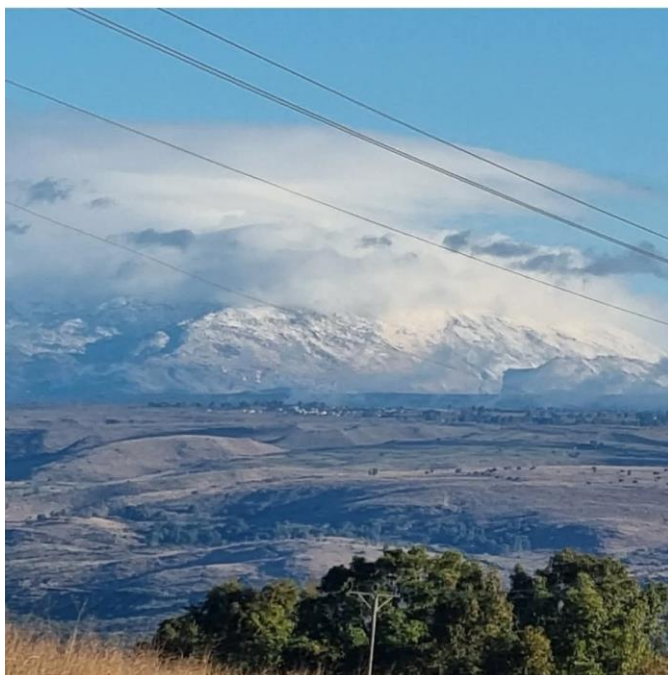

 ישראל במלחמה

הטבע ממשיך בשלו.....

צילום: קורין שפרונג

גיליון מס. 2852 * כח' חשון תשפ"ה * 29 נובמבר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

פרח הנזיר | כמה מילים על תערוכה שנסגרה בקיבוץ צרעה | ועל מי שהתרוצץ פעם בין צרעה לאשתאול

1. לפני מספר ימים פירקתי את התערוכה שלי בגלריה בקיבוץ צרעה. בעשרה לחמש מייק שמנהל את הגלריה (אח של נעמי פורסטר) אמר "טוב אני רואה שאף אחד לא בא, אז בואו נפרק" ואז מישהו הציע לחכות עד חמש. לשיח הגלריה הגיעו כחמישים חברים וחברות, כולל גם כמה מקיבוץ הראל. התקיימה במקום שיחה ערה על אמנות בכלל ואמנות בפרט שהוצגה בתערוכה. אחר כך פרקנו את התערוכה ואני עליתי לרכב ונסעתי לצפון הרחוק בדרך הייסורים של כביש הבלהות 6 צפון.

2. בין צרעה לאשתאול הסתובב לפני המון שנים שופט ג'ינג'י מדליק שאולי בשנות השישים היה זוכה בכינוי "דִּירְטִי לֹנְגֵר הֵרֵיפִי". הוא היה פירומן לא קטן. והוא היה עובר תוך שניות ממצב פסיבי לאלימות מתפרצת. אז לכבוד סגירת התערוכה בצרעה, את הקטע הבא אני מקדיש לשמשון הטרוריסט המתאבד הראשון בעולם שאנחנו קראנו לו גיבור. ושאם היה פלסטיני היו קוראים לו מן הסתם שאהיד. שהתנ"ך מעיד עליו שהוא התרוצץ כאן חסר מנוח בשדות סביב לקיבוץ צרעה ועשה הרבה רעש.

3. וְיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרָעָה מִמְשַׁפַּחַת הַדְּנִי וַיִּשְׁמוּ מְנוּחַ; וְאִשְׁתּוֹ עֵקְרָה וְלֹא יֵלְדָה.

4. באופן מאוד לא מפתיע בתנ"ך אין גברים עקרים רק נשים עקרות. ובאופן לא פחות לא מפתיע, הרבה לפני שישוע נולד כתוצאה מהתערבות שמימית, הרבה נשים עקרות בתנ"ך נגאלו מעקרותן בעקבות מפגש חביב עם מלאכי אלוהים.

מה שכן מפתיע הוא שאלוהים לא עמד בהבטחתו להפסיק את המפגשים בין בני האלוהים ובנות האדם מלפני המבול וכך בא לעולם שמשון. הגיבור.

5. "אספו ברזל, המליכו מלך ולימדו לצחוק" כותב זאב ז'בוטינסקי בספרו "שמשון". פעם רוויזיוניסטים חייבו את הצחוק, לא כמו היום שחוש ההומור שלהם נגמר ב"חבל שלא נשרפת באושוויץ עם סבתא שלך חחחח".

6. והנער השובב הזה שמשון הולך וגדל בין צרעה לאשתאול. וברוך השם גדל להיות נער מאוד חזק. והוא הולך להיות השופט האחרון לפי הסדר המקראי, על אף שכרונולוגית הוא כנראה היה בין השופטים הראשונים. והוא גם השופט הכי יצרי שקם לנו. אפילו בין שלל הטיפוסים שהיו שופטים בישראל הוא מתבלט כפרא אדם שידו בכל ויד כל בו.

7. מעל לכל חייבים להודות, שמשון הוא דמות מרתקת. אנושית מאוד וחסרת מורא. מלאת עוצמה וחסרת גבולות. אדם מלא תשוקה שהשמים הם הגבול לתשוקותיו. אפשר לומר שחבוי בשמשון יסוד וולט ויטמני השואף להתחבר כל העת להוויית העולם באמצעות כל החושים. בסופו של יום שמשון הוא נזיר שכמו יצא מדקאמרון של ג'ובני בוקאצ'יו. חובב נשים, חד חידות, תוסס, הולל וייצרי מאוד.

8. אסור להשוות | או אנחנו התחלנו

וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שׁוֹעָלִים וַיִּקַּח לַפְּדִים וַיִּפֶן זָנָב אֶל זָנָב וַיֵּשֶׁם לַפִּיד אֶחָד בֵּין שְׁנֵי הַזְּנָבוֹת בַּתְּנֹךְ: וַיִּבְעֶר אֵשׁ בַּלְּפִידִים וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֶר מִגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְעַד כָּרֶם זֵית:

אני לא יודע אם שמשון באמת היה ואם אכן היה כל כך רב אונים. אבל אנחנו מן הסתם אחראים לדמותו האניגמטית. ולאחר ששלח את 300 שועלי הטרור המדליקים שלו בשדות פלישתים הגדלנו לעשות ואף קראנו לו גיבור.

ההיסטוריה נוטה לעתים לחזור לפרצוף בהפוכה. ולכן כאשר הפלישתים שולחים עפיפוני אש להבעיר את שדותינו בעוטף עזה, אנחנו מזדעזעים נורא וקוראים להם עפיפוני טרור.

9. וַיֹּאמֶר לָהֶם לוֹלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעִגְלָתִי, לֹא מִצְאֲתֶם חֵידָתִי. יט וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיִּרְדּוּ אֲשָׁקְלוֹן וַיִּהְיֶה מֵהֶם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת חֲלִיצוֹתֶם, וַיִּתֵּן הַחֲלִיפוֹת לַמְגִידֵי הַחֵידָה; וַיִּחַר אָפוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ.

שמשון הוא ג'ינג'י מהיר חימה. יש לו פתיל קצר. הוא מבין עם מי יש לו עסק לכן מיד מגיע ויחר אפו. גברים מסוגו של שמשון פורקים את תסכולם באלימות וכשהיא מתפרקת הם משאירים אחריהם ערמות של גוויות בעזרת השם.

10. כמה מילים על ברירת שמשון

שמשון הוריש את שמו לכמה דימויים הרווחים עד היום. ראשית ישנו הדימוי שהנחיל לנו ראש הממשלה לוי אשכול.

אשכול טבע את המונח כאשר פנה אליו ראש אג"מ האלוף עזר וייצמן ערב צאתו לארצות הברית לדיון בבקשת רכש של מטוסי קרב. עזר התייעץ עם אשכול איך להציג את מדינת ישראל בדיון. האם לספר על הסכנות האורבות למדינת ישראל ולעורר רחמים, או להבליט את חוסנה ולסכן את קבלת הרכש. אשכול הציע לו להשליך את שתי האפשרויות זו על זו כדי ליצור אפשרות שלישית – כלומר להציג את מדינת ישראל כ"שמשון דער נעבעכדיקער", "שמשון המסכן.

11. נדמה לי שהיום לקחנו את המונח הזה של אשכול ופיתחנו אותו לממדים מפלצתיים. עם השנים אנחנו נעים מהר יותר ממצב של קורבנות למצב של תחושות עליונות, ממאניה לדיפרסיה. היום כאשר אנחנו נמצאים במצב של כובשים שבוכים על עולם שחדל לקבל את הדיכטומיה הזאת שלאורך שנים מתקיימת כאן, מדינה דו-לאומית בעלת שני סוגי אוכלוסייה. אוכלוסייה מועדפת הנהנית מזכויות מלאות, ואוכלוסייה מדוכאת וחסרת זכויות הנרמסת ללא הרף.

12. הדיון ביכולתה הגרעינית של ישראל עולה מפעם לפעם לכותרות העיתונים. שני ראשי ממשלה התבטאו בעניין ובפרט עלתה הסוגיה לדיון עם המידע שפרסם ואנונו בשנת 1986. בעקבות הפרסום הורשע ואנונו בבגידה ובריגול חמור. מדיניות הגרעין של מדינת ישראל היא "עמימות גרעינית". ישראל מעולם לא פרסמה דבר הנוגע ליכולתה הגרעינית, אולם על פי הדלפה לעיתונות של מרדכי ואנונו, טכנאי שעבד בקריה למחקר גרעיני, והערכות של מומחים וארגוני מודיעין שונים, ישראל נמנית עם המדינות שלהן נשק גרעיני. בשל העמימות אין אפשרות לנקוב במספר מדויק של הפצצות הגרעיניות שברשות ישראל, אך מקובל לדבר על סדר גודל של עד 600 פצצות מדגמים שונים. ההערכות מתבססות על הדלפתו של ואנונו, על קיומו של הידע הנדרש בידי מדעני ישראל, ועל פוטנציאל הייצור של הקריה למחקר גרעיני.

13. לתרחיש שבו תשתמש ישראל בנשק גרעיני בהימצאה על סף השמדתה הפיזית ובמצב שאין לה מה להפסיד, ניתן השם "ברירת שמשון" - סוג של נקמה דוגמת שמשון הגיבור התנ"כי שלפת את עמודי מקדש האל דגון ומספר הפלשתים שהרג במותו היה רב יותר מאשר בחייו, בקוראו: "תמות נפשי עם פלשתים".

כשאני חושב על ידם של מי נמצאת היום על הכפתור המפעיל את כוחה הגרעיני של מדינת ישראל, ומביא בחשבון את תודעת הקורבן המפותחת שרכשו עם השנים, אני ממש מזיע מפחד על משכבי בלילות. טוב זה לא יכול להיגמר.

14. להתראות בתערוכה הבאה...

גם לתפלות - תפירת ושלכת. גם ליבולים מגיע יום אחרון.

יונת בארי בצרעה
ביום חמישי 21.11
בשעה 17:00
יתקיים שיח גלריה
מוזמנים בחום

לאחר השיח
התערוכה ננעלת

תא

שעון החול של החטופים

לא נתפס שאנחנו מונים כבר 418 יום!

הימים נוקפים בשעון החול של החטופים, מאיימים לחונקם.

גלנט הושלך לכלבים ופוטר. סינוואר הלך לגן עדן של מחבלים, ונתניהו ממשיך כאילו כלום לזייף מסמכים ולדבר על ניצחון מוחלט ותשכחו מהחטופים. והם כבר 418 יום (חיים ומתים) נשכחים מלב הנהגה אטומת לב, כלואים במרתפי החמאס, בגלל שרירות ליבו של אדם אחד, צדיק, שמלאכת רציחת החטופים נעשית למענו בידי אחרים, בנימין נתניהו שחרד לשלום ציר פילדלפי ולשלמות הקואליציה שלו יותר מאשר לשלום אזרחי מדינת ישראל שהם כקליפת השום בעיניו. רעשי רקע ותו לא. שחרר אותם כבר! איש מתועב! את כולם! עכשיו! ושתיחנק כבר בנכלוליק...

פינת הקריקטורה השבועית: שלמה קרעי הכריז בכנסת | אנחנו נבחרו ציבור, אנחנו יכולים לשנות את המשטר אם אנחנו רוצים | יתכן ששלמה קרעי הוא ההוכחה לכך שמוצא האדם מן הנעל.

לצערי, נפלה טעות, והדברים שפורסמו בשבוע שעבר, נכתבו ופורסמו גם בשבוע שקדם לו.

הנה מה שהיה אמור להתפרסם לפני שבוע.

● מזכרונותיי על אריה ניצן

ליאון בלום הראשון היה יהודי צרפתי שעלה לגדולה בארצו, ובתקופות מסויימות אף כיהן כראש ממשלת צרפת. על שמו נקרא קיבוץ כפר בלום, ומול חדר האוכל בקיבוץ ניצב פסל של ליאון בלום הנ"ל.

ליאון בלום השני, צעיר יותר, גבר יפה תואר, נולד בבריטניה, ורק בשלב מאוחר יותר שינה את שמו מליאון לאריה ומבלום לניצן.

אריה ניצן אהב מאד מוזיקה, ואת אהבתו זו היה חולק עם חברי הקיבוץ. פעם בשבוע הוא היה מוציא את הפטיפון הישן אל הדשא שבין בתי הקיבוץ המאוחד (אז שיכון הוותיקים), והשמיע לנו מתקליטיו עם הסבר קצר. וכך זכינו למנת תרבות שבועית.

אריה היה צלם חובב, וצלם טוב! התמונה היחידה שיש לי שאני מלמדת באיזושהי כתה, צולמה על ידי אריה בכתת "עופר". מזכרת נהדרת.

זיכרון נוסף: אריה היה מנהל בבית האריזה לתפוחים ת"ג (תפוחי גליל). אני הייתי חברת מזכירות בשנת 1970. באחת הישיבות התבקשנו לאשר לרכוש לאריה מחשבון (כזה שיודע לעשות כפל וחילוק, ואפילו לחשב אחוזים, מין צעצוע כזה שהיום יש לכל ילד, אפילו אם הוא עדיין לא יודע לספור מאחת עד עשר). היה ברור שמחשבון כזה ייעל מאד את עבודתו של אריה בת"ג, ולכן אישרנו את הרכישה המיוחדת הזאת, אני רק לא בטוחה באיזה סעיף הוצאות נרשמה ההשקעה הזאת...

אדם בן חנוך ז"ל, אמר לי פעם שהמודרנה הצליחה להוסיף שנים לחיים, אך לא יודעת להוסיף חיים לשנים. הדבר נכון גם לגבי אריה. הוא האריך ימים ושנים, וכמעט השלים מאה שנים, אך היה עצוב לראותו בשנותיו האחרונות. הייתי פוגשת אותו בכל יום שישי בקבלת שבת בבית יהונתן. בהתחלה הוא היה מושיט לי את ידו ואני הייתי לוחצת אותה. אחר כך, ולאורך זמן רב, לא הייתה עוד לחיצת יד.

ביום שישי האחרון אריה לא ישב במקומו הרגיל. שאלתי איפה הוא ונענית שהוא במיטה. בשבת הוא השיב את נשמתו לבורא. יאה זכרו ברוך. למשפחתו היפה של אריה, אני מאחלת לכם שתזכו למתיקות שבזיכרונות. ואני אקח אתי את הזוגיות הנפלאה של ג'וליה ושל אריה.

• הסורגות והסורג

החורף בא, ואתו התחלנו שוב לסרוג. יש לנו הרבה ידיים סורגות, והרבה נכונות ורצון לסרוג הן לחיילים (הכובעים נמסרים להם בתחנת הרענון שבעמיעד, ותודה לכל מתנדבינו שעושים את השליחות הזאת עבורנו) והן לילודים קטנים, אפילו פגים, בפגיה של בית החולים "זיו". מה שאנחנו זקוקים לו, זה חומר גלם: צמר (כותנה, אקרילי ועוד). חלק מהצמר הבאנו מהבית או קנינו מכספנו הפרטי. בשבוע האחרון קבלנו שתי תרומות מחברים בקיבוץ, וזה מאפשר לנו להתקדם, אבל עדיין נצטרך לקנות עוד צמר. יש לנו מעט כובעי ילדים למכירה, יש לנו גם כמה תמנונים סרוגים לתינוקות קטנים, ואפשר גם להזמין אצלנו סריג על פי בחירתכם, לכם או כמתנה ליקיריכם. המחירים צנועים והם אמורים לכסות את עלויות הצמר כפול שתיים (על כל בגד – כמות צמר שתספיק לעוד בגד...).

השבוע קיימנו מכירה בלב הקיבוץ בזמן ארוחת הערב (כמות האנשים והילדים שהיו שם יכלה למלא את האמפיתאטרון!), התמורה תהיה מתורגמת בשבוע הקרוב לצמר, ואנחנו ממשיכות לסרוג כובעים, תמנונים, booties ואם תזמינו משהו מסוים, נשתדל להיענות.

תודה על כל עזרה.

סריגת בובות:

ואם כבר בענייני סריגה עסקנו, יש אפשרות לקיים חוג לסריגה (קרושה) של בובות. מי שמעוניינת נא לפנות אלי או אל מעיין.

• שיעורי יוגה כסאות

במשך קרוב לשנה נהנינו ממתנה יפה, שקבלנו מהמועצה האזורית. המתנה הזאת (בנוסף למימון הכללי של פעולות המפגש) אפשרה לנו לקיים שיעורי יוגה כסאות פעם בשבוע עם המורה הנפלאה שמרית שולץ.

אני מעידה על עצמי, וגם על המשתתפים האחרים בשיעורים, שהתקדמנו מאד ביכולותינו הגופניות במהלך החדשים האלה, כל אחת ואחד יכולים להתכופף טוב יותר, להתפתל, לנשום נשימות עמוקות, ולעשות הרבה דברים אשר משפרים את בריאותנו ואיכות חיינו.

אמנם, המתנה הזאת הסתיימה, אבל השיעורים יתקיימו בתשלום לא גבוה (תלוי במספר המשתתפים). כמובן שאני ממליצה, ואפשר ליצור קשר אתי, או עם צילה בן רשף או עם אירנה.

המקום: המפגש

הזמן: ימי שלישי בין 12.00 ל- 13.00

העלות: כמאה שח לחודש

הרווח: בריאות, בריאות ופעילות משותפת.

התחלה: יום שלישי 3.12 בשעה 12.00 במפגש

* * * * *

כאמור, הדברים האלה מתפרסמים שבוע באיחור, אבל אי אפשר לסיים בלי להתייחס להפסקת האש שהתחילה לפני 4 שעות בצפון. אינני יודעת אם הפסקת האש תחזיר את המפונים לבתיהם (כאשר הבתים ישופצו, ובעיקר ייבנו מחדש – הלוואי!), אבל בבוקר זה חייבים לזכור את 124 האנשים ששילמו בחייהם במלחמה הזאת בצפון: 79 לוחמות ולוחמים שנפלו בקרב על הגנת המולדת, 45 אזרחים ואזרחיות שנרצחו לאחר שבחרו לבנות את ביתם בצפון. גיבורים וגיבורות שבזכותם אנחנו כאן. שרק נהיה ראויים להם. (המשפטים האחרונים נכתבו על ידי העתונאי אלמוג בוקר) ואני מוסיפה: ושלא נשכח לרגע את 101 החטופים הכלואים במעבה האדמה בעזה. החזירו אותם מיד!

שבת שלום לכל בית כפר הנשיא

ושתהיינה לנו רק בשורות טובות

תמר וולפין

פִּינֵת הַהֶנְצָחָה | דוד אלמן

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

ישראל אבידור ז"ל - (30/12/2008 - 1/1/1926)

ישראל, חבר הקיבוץ וממייסדיו, נולד בפולין .
 בשלב מסוים עבר עם משפחתו לצרפת. אנחנו מכירים אותו כ"צרפתי".
 עבר את "חזויית" מחנה המעצר בקפריסין וכשעלה לארץ הגיע לכפר בלום
 שם עבר הכשרה.
 עבר לחדרה בשלב מסוים ומשם למנסורה ובסוף לכפר הנשיא.

ישראל היה איש חזון ופעל בגופים ציבוריים רישמיים ובשליחות בחו"ל.
 כל זה לא מנע ממנו "ללכלך ידיים" בעבודה כגון בענף הצאן שלנו.

אני זוכר אותו כאדם "ענק" ומצחיק למדי, במיוחד במופעי הזיגים בקיבוץ.
 בהחלט מן הראוי שנזכור אותו.

<https://khbbm1.wixsite.com/2008-06>

קישור לאתר:

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

סוף סוף הפסקת אש!
 מה זה אומר בעצם...
 שמעכשיו יהיה יותר שקט בשמיים ועל האדמה?
 ולא יהיה יותר "הותר לפרסום"?
 וגם אומרים שעוד מעט תהיה הפסקת אש גם בדרום הארץ. וגם שם לא יהיו יותר אזעקות
 "צבע אדום" שיחרידו את הלבבות?
 וכל השבויים יחזרו הביתה?
 הייתכן?
 הייתכן שבא לציון גואל?
 ופתאום גם יגידו שפרץ שלום והארץ תשקוט 40 שנה ...
 אז מה שלומנו? טוב?
 והגיע היום שכל אחד יחזור לביתו ותשוב לה סוף סוף השגרה הברוכה?
 הלוואי. אמן!

שושנה שרקי

* | שקד קפלן

מה שלומך
 לא תיארתי לעצמי
 כמה עומס יכולה לשאת בתוכה שאלה פשוטה
 מה שלומי
 הלוואי הייתי יודעת איך להתחיל להסביר לעצמי
 שלומי רוטט ומשתנה
 מתקרב ומתרחק
 מתכווץ ומתרחב
 מתפזר ונמוג
 לשלומי אין יכולת
 להגדיר את עצמו
 לעיתים נאבק
 לעיתים נושם
 מתבונן
 הכול משנה צורה
 דבר לא קבוע שלומי מהרהר
 לעיתים זה מבעית
 לעיתים מנחם
 שלומי משתאה כיצד אי שם בזמן האמין
 שניתן לכווץ אותו לכדי כמה מילים

(מתוך ספרה "רישומי נפשי")

אשר אזרן 2.12

מאור ראובינוב

נתנאל חגולי

טאי קפלן

מעין פלמה 4.12

עופר שחרור

אלון מזרחי

מרים כהן 5.12

מעין מסר

מזל טוב

להולדת הבן

לדניאל ויניב

נכד למיכל ופול גלוק

שפע ברכות

לכל בני המשפחה.

אנו מאחלים לכם שתגדלו אותו

באושר, נחת והרבה אהבה

מזל טוב
להולדת
הנכד

סיפור לשבת

לעקור הרגלים רעים מהשורש

השיעור החשוב שהעביר הסבא החכם לנכדו.

מנהלת בית הספר התקשרה להורים וסיפרה להם שבנם שוב הרביץ לאחד התלמידים האחרים. הוריו ניהלו איתו כבר שיחות רבות בעבר, אולם בנם תמיד סירב להודות באשמה, ונראה שהוא לא מעוניין לשנות את דרכיו.

סבו של הילד, שמע על כך ואמר להורים המודאגים "תביאו אותנו אלי לבילוי של סוף שבוע עם סבא בצפון. אני חושב שאני יודע איך לעזור לו להבין שעליו להפסיק את ההתנהגות המזיקה הזו".

בסוף השבוע יצאו הסב ונכדו לטיול בחיק הטבע, וכשעשו הפסקה למנוחה ולאכילה, אמר הסב לנכדו: "שמעתי מההורים שלך שאתה שוב עושה צרות בבית הספר, שהכית תלמיד אחר, זה נכון?"

הנכד השיב: "המנהלת סתם שקרנית, והילד סתם בכיין. אני לא עשיתי כלום!"

הסב הבין שהשיחה ביניהם לא תתקדם לשום מקום, והחליט שהגיע הזמן ללמד את נכדו שיעור חשוב בדרך יצירתית.

"האם תוכל בבקשה לקטוף עבורי את הפרח היפה הזה?" ביקש הסב, והצביע על פרח סמוך.

הנכד קם, קטף את הפרח והביא אותו לסבו.

"זה היה קל, נכון?" שאל הסב, והנכד לא הגיב.

הפרח הזה קטן מידי, תוכל לקטוף עבורי את הפרח הגדול הזה שם?" אמר הסב והצביע על פרח שהגבעול שלו צמח כמעט עד לגובה מותניו של נכדו.

הנכד תפס את הגבעול של הפרח, משך חזק והוציא אותו מהאדמה יחד עם השורשים שלו.

"יפה, אני רואה שאתה ילד חזק", אמר הסב, והנכד חיך למשמע המחמאה.

"אתה יודע מה? אני חושב שכדאי שניקח שיח של פרחים הביתה. תוכל לקטוף את השיח הזה מהאדמה בשבילי?" אמר הסב, ושוב הלך הנכד לכיוון שאליו הצביע סבו.

הנכד משך בגבעולים ובעלים ולא ויתר, עד שהצליח לתלוש את כל השיח ממקומו. "אתה הרבה יותר חזק מכל ילד אחר שאני מכיר", אמר הסב, והנכד הראה לו את שרירי ידו בגאווה.

"אתה יודע מה באמת יהיה נחמד? אם נוכל לקחת עץ שלם איתנו הביתה. אתה חושב שתוכל לתלוש את העץ הזה ששם מהאדמה?" שאל הסב.

הנכד היסס תחילה, אך ניגש לעץ בביטחון, כרך סביבו את ידיו וניסה לתלוש אותו מהאדמה בכל הכוח.

הוא דחף ומשך במשך דקות ארוכות, אך גזע העץ לא זז כלל. לבסוף הוא ויתר, חזר לסבו עם ידיים ריקות ואמר "מצטער סבא, אני לא יכול להוציא את העץ הזה מהאדמה, זה בלתי אפשרי".

הסב חיבק את נכדו ואמר "כך זה גם עם הרגלים רעים כמו צמחים, כשהם צעירים, קל מאוד לתלוש אותם ממקומם ולהיפטר מהם, אך ככל שעובר הזמן הם משתרשים בנו והופכים לחזקים יותר, עד שזה כבר נהיה בלתי אפשרי, לא משנה עד כמה אתה חזק".

מאותו יום, הוריו לא קיבלו עוד בשורות רעות ממנהלת בית הספר. בכל פעם שעשה משהו רע, הילד הפסיק להכחיש ודאג שלא לחזור על אותה טעות שוב. המסר שלימד אותו סבו שינה את חייו.

אל תחכו שההרגלים הרעים שלכם יטעו בכם שורשים. תלשו אותם ממקומם כל עוד אתם שולטים בהם, לפני שהם יהפכו לחזקים מכם וישלטו בכם.

29.11.24

101 חטופים וחטופות נמצאים כבר 420 ימים בשבי